

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Afanas Marin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021, în cauza penală în privința lui,

*Cucovici Vadim xxx, născut la xxxx,
originar și domiciliat în xxxxx*

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 09.04.2019 – 19.02.2020;

Instanța de apel: 21.07.2020– 03.02.2021;

Instanța de recurs: 24.05.2021–07.07.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 19 februarie 2020, Cucovici Vadim a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4), lit. b) Cod Penal și în baza acestei legi, prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o activitate legată de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de 4 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Cucovici Vadim a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, dacă, în termenul de probă, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliu fără consimțământul organului competent, care exercită controlul privind executarea pedepsei.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Cucovici Vadim în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 1 680 lei ca plată pentru efectuarea expertizei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Cucovici Vadim, la 14 august 2018, ora 00:30 min., fiind stopat pe str. Alexandru Pușkin, 53, mun. Chișinău, în cadrul efectuării măsurilor de menținere a ordinii publice de către echipajul BPRO al DP mun. Chișinău, care la vederea echipajului de poliție a aruncat la sol un pachetel din polietilenă în care se afla o masă vegetală uscată, mărunțită, de culoare gălbuie și o doză metalică de culoare roșie cu inscripția „Coca-Cola”. Conform raportului de expertiză nr. xxxxxx din xxxxxx, masa vegetală din fragmentul de hârtie constituie MDMB-(N)-2201, cu masa de 0, 569 grame, iar depunerile de pe suprafața interioară a dozei metalice ridicate, constituie MDMB-(N)-2201, cu masa de 0,027 grame, substanță care în Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 05 octombrie 2004, cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclusă. Potrivit scrisorii parvenite de la IMSP Dispensariatul Republican de Narcologie, nr. xxxxxx din 18 aprilie 2017, înregistrate în cancelaria CTCEJ al IGP al MAI, la 20 aprilie 2017 cu nr. xxx, substanța MDMB(N)-2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în „Tabelul I. Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 2. Substanțele psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05 octombrie 2004”. Masa totală a substanței psihotrope AB-PINACA-CHM constituie 0,596 grame, care conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 se atribuie la proporții deosebit de mari.

Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Cucovici Vadim a comis infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4), lit. b) Cod penal, individualizată prin *„circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicilor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari”*.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Rîșcani, Jîmbei Daniel, care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Cucovici Vadim să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația drogurilor, etnobotanicilor sau analogii acestora pe un termen de 4 ani.

În motivarea cerințelor sale, procurorul a indicat că:

- circumstanțele reale și personale reținute în sarcina lui Cucovici Vadim indică la faptul că pentru a atinge scopul pedepsei prevăzut de legiuitor la art. 61 Cod penal, cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare. Se

apreciază că, prin aplicarea unei pedepse non privative nu se va atinge scopul pedepsei penale, servind ca un exemplu negativ pentru alte persoane din rândul persoanelor predispuse la comiterea faptelor similare, iar pentru Cucovici Vadim nu va cauza careva lipsuri sau restricții;

- pedeapsa stabilită inculpatului Cucovici Vadim de către instanță, este prea blândă și duce la neglijarea scopului legii penale care în afară de aceea că apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept, mai veghează și asupra săvârșirii de noi infracțiuni atât de către făptuitor, cât și de persoane terțe;

- instanță de judecată la individualizarea pedepsei nu a ținut cont în deplină măsură de gravitatea infracțiunii, persoana celui vinovat, circumstanțele care agravează răspunderea și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, care anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv și pentru comiterea infracțiunilor similare (prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 12 martie 2019), ceea ce potrivit art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, constituie o circumstanță agravantă. La fel, Cucovici Vadim, o perioadă de câteva luni, s-a eschivat de la organele de urmărire penală, fiind anunțat în căutare;

- însăși din prevederile art. 90 Cod penal, reiese faptul că la aplicarea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei urmează să se țină cont de scopul corectării vinovatului, al prevenirii comiterii unor noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane, iar lui Cucovici Vadim, deși i-au fost aplicate anterior prin alte sentințe prevederile art. 90 Cod penal, nu a tras concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni, inclusiv din categoria celor grave.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința primei instanțe, în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care pedeapsa principală definitivă sub formă de 2 ani închisoare, aplicată inculpatului Cucovici Vadim în temeiul art.217 alin.(4), lit. b) Cod penal, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, cu calcularea termenului de ispășire a pedepsei de la data reținerii inculpatului.

4.1. Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că, instanța de fond pripit a conchis că în privința lui Cucovici Vadim sunt aplicabile prevederile art. 90 alin.(1) Cod penal, în situația în care, la adoptarea soluției, urma să țină cont că, inculpatul anterior a comis mai multe infracțiuni, inclusiv infracțiune similară din speță, fapt ce denotă că inculpatul nu a pășit pe calea

corijării, or, acestuia i s-a acordat șansa de a se corija conduita și a demonstra că cele comise constituie un incident în biografia acestuia, însă în final acestea au fost ignorate, ultimul săvârșind nouă infracțiune cu intenție.

În continuare, instanța de apel a reținut că, potrivit materialelor cauzei, inculpatul Cucovici Vadim, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 12 martie 2019, în baza art. art. 217 alin. (2), 217 alin. (2) 217 alin. (4) lit. b) și 264¹ alin. (3) Cod penal. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita activități legate de circulația legală a drogurilor, etnobotanicilor sau analogilor acestora pe un termen de 3 ani și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa principală sub formă de închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de 3 ani.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14.09.2020 a fost menținută sentința judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 12.03.2019 (la caz lipsind informația despre faptul că sentința este irevocabilă și nu este supusă căii ordinare de atac cu recurs ordinar).

Mai mult ca atât, instanța de apel a constatat că, potrivit materialelor cauzei, inculpatul a fost anunțat în căutare de către organul de urmărire penală, deși, la momentul depistării substanțelor, acesta era prezent, însă ulterior, la citarea organului de urmărire penală nu s-a prezentat.

În aceste condiții, instanța de apel a reținut că, instanța de fond, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Cucovici Vadim, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, care nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, a recunoscut vina incriminată, cauza penală fiind examinată în procedura simplificată în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, justificat acestuia i s-a stabilit o pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea pe termen de 4 ani de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o activitate legată de circulația drogurilor, etnobotanicilor sau analogilor acestora, însă în sensul dat, instanța de apel a dispus

executarea acesteia, a pedepsei, în penitenciar de tip semiînchis, fără ai fi aplicată inculpatului Cucovici Vadim instituția suspendării condiționate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Afanas Marin, în numele inculpatului, care invocând incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) a solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a indicat că:

- instanța de apel greșit a constatat în decizia sa că, inculpatului i-a fost aplicat anterior prin alte sentințe prevederile art. 90 Cod penal, însă nu a tras concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni;

- deși s-a menționat că fapta pentru care inculpatul a fost tras la răspundere penală a fost comisă înainte de a fi condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 12 martie 2019, instanța de apel a expus o argumentare eronată la acest subiect, or la momentul comiterii prezentei infracțiuni, inculpatul nu era condamnat;

- instanța de apel nu a luat în considerație toate motivele și circumstanțele expuse de apărător, ceea ce a dus la adoptarea unei decizii neîntemeiate și ilegale, or anume instanța de apel a avut o atitudine superficială față de argumentele prezentate de avocat și inculpat, fapt care în consecință a determinat aplicarea unei pedepse mai aspre față de inculpat.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1^a) Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursului examinat se evidențiază dezacordul titularului acestuia cu decizia instanței de apel privind individualizarea pedepsei inculpatului, invocându-se temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6) și alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a

pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Așadar instanța de recurs, consideră necesar de a preciza că recurentul, referindu-se la pct. 6 din norma precitată, nu a specificat care din temeiurile prevăzute de legea menționată le consideră relevante pentru cazul dat.

Indicând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, recurentul nu relatat din care considerente motivele specificate sunt incidente speței, context în care afirmațiile descrise sunt apreciate de instanța de recurs ca fiind declarative.

Colegiul penal reține că, recurentul critică decizia contestată în partea ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens, menținerea sentinței primei instanțe prin care în privința inculpatului au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, Colegiul consideră că aceasta și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea

penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de recurs reține că solicitarea avocatului Afanas Marin privind menținerea sentinței primei instanțe prin care în privința lui Cucovici Vadim a fost aplicată suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, este neîntemeiată, or doar faptul că recurentul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de judecată, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art. 90 alin. (1) Cod penal prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „ *Dacă... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei...indicând numai de cât în hotărâre motivele...*”.

Astfel, din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate, pe care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel casând sentința atacată în partea stabilirii pedepsei inculpatului, a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită acestuia, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste, iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile sus

menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Afanas Marin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe *Cucovici Vadim xxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 iulie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana